

Vinyes dels Aspres

L'arquitectura dels cinc sentits

«No existeix l'home arquitecte. Existeix l'home artista», ens deia l'arquitecte i artista italià Luigi Moretti tot reivindicant el paper de l'arquitecte com a artista. Per a ell, l'arquitecte no és un simple dissenyador de distribucions pràctiques; és l'artista que practica l'art total, l'art que interpella tots els sentits alhora.

Text i fotos > **MARC ARNAL HUGUET**, arquitecte

Tot bon arquitecte és un artista, de la mateixa manera que grans artistes han sigut també bons arquitectes. Artistes de primer nivell com Donald Judd, Salvador Dalí o Gerhard Richter, per esmentar-ne algun, han executat obres

d'arquitectura excel·lents. És també el cas de l'artista gironí Pep Admetlla.

Pep Admetlla és un artista que es defineix com a escultor. Les seves escultures no són objectes independents pensats per a un racó qualsevol d'una galeria d'art, sinó que les projecta sem-

pre per al lloc on s'instal·laran, per transformar-lo, millorar-lo i formar-ne part i, en definitiva, per interactuar amb les persones que s'hi acosten. Igual que l'arquitectura.

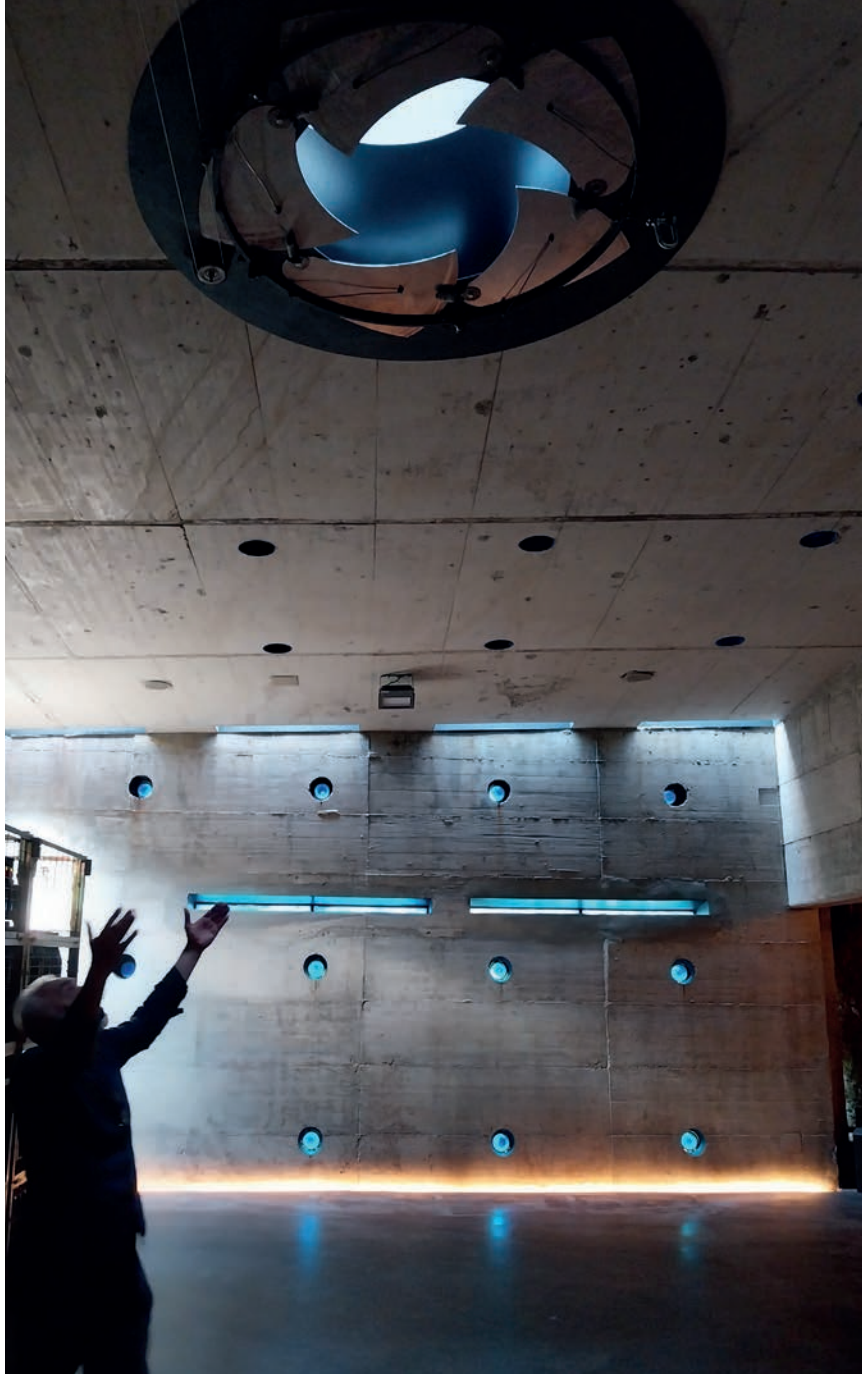
A més, Admetlla no en té prou amb la forma i el volum tancat d'una escultura convencional perquè sigui vista (o gaudida) des del perímetre, sinó que també ha realitzat una sèrie d'escultures penetrables. L'escultor gironí les anomena «escultures transitables», i són veritables màquines d'emocionar, treballades des del lloc i per al lloc fent servir com a eines projectuals els materials, les proporcions, les ombres i la llum per generar una atmosfera particular. Igual que l'arquitectura.

Una de les seves escultures transitables és, a més, una obra arquitectònica. És el cas de l'ampliació del celler Vinyes dels Aspres, situat a Cantallops, que Admetlla ha projectat i construït entre els anys 2018 i 2021 amb la col·laboració de l'arquitecte Ramon Ripoll, amb qui va mantenir una gran entesa.

El propietari del celler, un apassionat amant de l'art, seguia des de feia anys la trajectòria artística de Pep Admetlla, i va decidir tenir una escultura transitable encarregant-li el projecte de l'ampliació de la seva propietat.

>> *La caixa amaga un misteri.*

>> Les perforacions a parets i sostres doten d'una llum canviant l'interior.

Admetlla no en té prou amb la forma i el volum tancat d'una escultura convencional perquè sigui vista (o gaudida) des del perímetre, sinó que ha fet una sèrie d'escultures penetrables

El projecte és, *a priori*, un simple en-càrrec d'uns seixanta metres quadrats per al magatzem de repòs del vi; un volum diàfan amb una escala que uneix la part baixa del celler existent amb la superior. Un programa senzill que acaba sent una caixa carregada de misteri i poesia per ser gaudida amb els cinc sentits.

Un volum paral·lelepípedic

Adossat al celler existent, l'escultor construeix un volum paral·lelepípedic amb tres de les quatre cares lleugera-

ment inclinades per generar una tensió subtil. Exteriorment, està fet només amb un material: formigó tractat basament, amb unes perforacions que ens insinuen que interiorment l'edifici no és un simple magatzem. Efectivament, l'interior és una caixa on la llum i l'ombra configuren un espai màgic i emocionant.

Si la planta és un rectangle pensat per donar servei al programa proposat, la secció és l'eina que utilitza l'artista per dotar de qualitat l'interior.

Amb la planta s'organitza i amb la secció s'emociona.

L'espai interior és un volum uniforme on el terra, les parets i el sostre són un tot. Unes perforacions precises situades a les parets i al sostre, formades per uns petits cercles i uns talls horitzontals que l'artista ha pintat a l'oli en colors blaus i grocs, il·luminen un interior canviant en funció de l'hora del dia i de l'època de l'any, que recorda la importància del pas de les estacions per al cultiu i la cura del raïm.

Un gran òcul central

A la part central de la coberta hi ha un gran òcul central tancat amb un obturador que manualment permet l'entrada d'un canó de llum que dibuixa una gran taca amb forma d'ull a terra. Finalment, hi ha una escala metàl·lica que és una escultura dintre de la gran escultura.

L'Admetlla escultor treballa com el bon arquitecte. En una trobada mantinguda recentment amb l'artista, m'explicava com va concebre el projecte. Sense oblidar que l'escultura arquitectònica ha de complir una funció, va estudiar el lloc, la llum, els materials de l'entorn, el color del paisatge de Cantallops, i després va començar a dibuixar. Els dibuixos es comproven en maquetes a diferents escales i quan el resultat és el que es vol, se n'elaboren els plànols corresponents.

Admetlla no dona per acabada la seva feina aquí i, com l'arquitecte, en fa el seguiment a peu d'obra i s'hi involucra amb els diferents industrials per portar a bon terme, conjuntament, el projecte. El resultat final té certes similituds amb la capella del convent de La Tourette de Le Corbusier, tant pel formigó bast com per les entrades de llum, i també coincideix que ambdues obres tenen una sonoritat magnífica.

Admetlla no busca construir una escultura habitable, vol complir un programa, alhora que vol millorar el lloc i la vivència de l'espai. En paraules de la crítica i comissària d'art Pilar Parcerisas, «Pep Admetlla és un artista que somia i planifica la utopia d'una societat millor perseguint un ideal de concepte i forma, que el maridatge entre diverses disciplines fa possible». Convido el lector a viure l'experiència de visitar el celler Vinyes dels Aspres de Pep Admetlla, que és, com l'arquitecte, un artista total.